

forelagt en Plan og vi derefter saa blev enige med Slesvig og med Holsteen — vi vide jo, at det er vanskeligt at blive enig med de forskjellige Landsdele — og desuden med Monarchiet. Jeg anseer det derfor for langt bedre at bringe Orden i det, der nærmest vedkommer og berøer paa os selv, end at faae den allerdeiligste Lov vedtagen om hele Archivvæsenets Ordning. Hvis det ærede Thing vil stemme for dette Lovforslag, og senere give denne Hæveling til Geheime-Archivet, vil det derved bidrage til, at en heel Bunke Sager efterhaanden vil komme i Orden. Naar den ærede Secretair (Barfod) omtalte, at en af Fuldmægtigene skulde have Ret til at stige høiere i Gage, saa maa jeg tilstaae, at jeg ikke kjender den kongl. Resolution, hvorpaa han støtter denne sin Formening, men jeg skal gjerne indrømme, at det ved Archivvæsenet ansatte Personale i det Hele taget netop staaer paa samme Trin som Personalet i Revisionen; det er Personer, der blive i de Stillingen de engang have, og for hvem der er meget liden Udsigt til noget Avancement. Jeg vilde derfor finde det meget hensigtsmæssigt, om de 1,000 Rb. kunde stige til 1,200 Rb., uden Hensyn til de enkelte Personer. Hele denne Betragtningmaade blev imidlertid først paa et saa seent Trin af denne Sags Behandling gjort gjældende for mig, at det ikke var mig muligt at bringe en Forandring i Forslag; men jeg skulde ikke have Noget imod, om Rigsdagen vilde, i Overensstemmelse med hvad der blev vedtaget med Hensyn til Revisionen, forhøje denne Gage for de 2 Fuldmægtige til et Maximum, saaledes at de kunde stige til 1,200 Rb. Jeg vil iøvrigt bemærke, at forsaavidt den Registratur, hvorom der er Tale under Justitsministeriet, skulde have et særligt Krav, maatte det være gjort gjældende under Behandlingen af Lønningsloven isjor for Revisionen, men der er i saa Henseende ikke indløbet noget Andragende, idetmindste er det ikke kommet til Indenrigsministeriets Kundskab. At det nu kommer frem, da hans Gage vil kunne stige fra 800 til 1,000 Rb., gjør, at jeg

anseer det for noget tvivlsomt, hvorvidt det er begrundet. Men det kan gjerne være, at der er Billighed for det; i saa Fald er jeg overbeviist om, at det vil blive undersøgt, og at man vil komme med de fornødne Forslag; thi jeg skal bestandig indrømme, at alle slige Billighedskrav stedse have fundet en velvillig Modtagelse i dette Thing.

Barfod: Da jeg tillod mig at tage Ordet i denne Sag, var jeg fuldt overbeviist om iforveien, at den ærede Minister vilde finde langt bedre Dre for sine Ord end jeg for mine, ligesom at man vilde skjænke ham en langt større Tillid. Jeg skal indrømme, at netop den nærværende Indenrigsminister i denne Sag — ikke alene kan fortjene, men fortjener en langt større Tillid end nogen som helst tidligere Minister, da han, jeg vil ikke alene sige upaatvivelig, men ganske vist er den eneste Minister, der har gjort sig den Uleilighed specielt at sætte sig ind i det, hvorom her Taler er, og ikke alene har sat sig ind i det, men har, hvad der er mig vitterligt, og hvad jeg meget gjerne skal indrømme, allerede gjort flere Skridt, af hvilke han selv kun har nævnt det ene, som ere og maae være i høi Grad i Archivets Interesse. Han har gjort det og kunnet gjøre det, fordi han selv har faaet Forstand paa disse Ting ved selv at undersøge Sagen. Desuagtet er jeg overbeviist om, at, hvad jeg tillod mig at yttre i Modspøtning til, hvad der foreligger i nærværende Lov, er ingenlunde af en saa let Betydning, som den ærede Minister syntes tilbøielig til at ville gjøre det til.

Rettelser.

Nr. 12, Sp. 156, Lin. 11 f. n.: „skal føres“ læs: „ikke skal føres“
— 25, Sp. 374, Lin. 25—26 f. o.: istedetfor „Gaver“ læs: „Arv“